

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1091

10.02.2024 (135)

Michael Kühnen

Den anden revolution Bind I: Tro og kamp

Del 4

Partiet beordrer staten, staten beordrer økonomien. Individets deltagelse finder dog ikke længere sted i den statslige sfære, hvor kun faktuelle beslutninger træffes af eksperter, men i virksomhederne, hvor de umiddelbare livsomstændigheder reguleres, og i partiets millionhær, hvor den politiske retning bestemmes. **Men alt sammen for ét mål - for det tyske folks bedste.**

Alt dette lyder måske meget teoretisk i øjeblikket, men det er ikke et urealistisk fantasifoster. I 1930'erne beviste fascistiske og nationalsocialistiske stater, at denne model fungerer. Den korporative stat, den korporative idé, er den tredje vej, vejen mellem kapitalisme og kommunisme, vejen til den tyske fremtid. I den nuværende situation har nationalsocialistisk økonomisk planlægning tre umiddelbare mål, der skal nås:

Afskaffelse af arbejdsløshed:

Nationalsocialismen erklærer: Retten til arbejde er sikret i den nationalsocialistiske folkestat! Obligatorisk arbejdstjeneste vil blive genindført. Nationalsocialismen vil genoprette tilliden til fremtiden, som er den grundlæggende betingelse for en normalisering af de økonomiske forhold. Statslige arbejdsprogrammer vil reintegrere de resterende arbejdsløse

Volksgenossen.

Hjemsendelse af udenlandske arbejdere: Nationalsocialismen erklærer: Den tyske økonomi er organiseret af tyskere for tyskere. Den har ikke brug for udenlandske arbejdere i den nationalsocialistiske stat. Den nationalsocialistiske stat vil øjeblikkeligt udvise alle udenlandske arbejdere, der er kommet illegalt ind i landet, samt dem, der er enlige. Inden for et år skal de resterende udlændinge også forlade landet. **Tyskland for tyskerne!**

Autarki: Nationalsocialismen erklærer: Det tyske folk vil først være frit, når det bliver uafhængigt af pres fra fremmede stater. I dag er Tyskland fuldstændig afhængig af udlandet, især inden for råstofforsyning og handelspolitik. Den nationalsocialistiske stat vil gøre en ende på denne afhængighed. Den vil gøre større brug af sine egne råstoffer og eliminere sin ekstreme afhængighed af eksport. Naturligvis ved nationalsocialisterne, at Forbundsrepublikken alene ikke kan være selvforsynende: fuldstændig selvforsyning er umulig. Men det er ingen grund til ikke i det mindste at reducere afhængigheden. Støtte til autarkipolitikken vil være en væsentlig opgave for den nationalsocialistiske udenrigspolitik. Nationalsocialister og nationalsocialister kræver sammen **TYSK SOCIALISME!**

Ligesom ideen om Volksgemeinschaft er kernen i den nationalsocialistiske indenrigspolitik og den korporative ide er kernen i den nationalsocialistiske økonomiske politik, så må den stortyske ide være den aske, som den kommende nationalsocialistiske stats bestræbelser drejer sig om i udenrigspolitikken. "Den stortyske idé" - alene dette begreb får filisteren til at skælve. Han tænker på krig og terror, erobringer og endeløse blodsudgydelser. Selve navnet "Stor-Tyskland" er afskyeligt for filisteren - han føler sig trods alt ganske hjemme i det rige, indskrumpede Germanien. I mere end tredive år hamrede sejrherrene ind i hovedet på det tyske folk, at østrigere, schweizere, sydtyskere og alsacianere havde deres egen nationalitet, og at selv en vest- og en østtysk nation så småt var ved at tage form.

Besættelsesmagten i Bonn gjorde sit bedste for at skabe en separatistisk, vesttysk nationalfølelse - uden den store succes. I mange år var det tabu at tale om et Stor-Tyskland. Kammeraterne i Østtyskland gik højest ind for det, men kun i hemmelighed, fulde af frygt, for i Østrig, dette frie demokrati, er det forbudt offentligt at kræve Anschluss, med hårde straffe til følge. I BRD havde Deutsch-Völkische Gemeinschaft (DVG) allerede på et relativt tidligt tidspunkt ført kampagne for Stor-Tyskland. Og med fremkomsten af den nationalsocialistiske undergrundsbevægelse i 1971 brast dæmningen. I 1977 erklærede de tyske broderskaber med deres 20.000 medlemmer deres støtte til det stor-tyske fædreland, efterfulgt af Nationalsocialisternes Aktionsfront som det første politiske parti.

Den stortyske idé er ikke en trussel mod verdensfreden. Den stortyske idé er en naturlig ret for det tyske folk. Vi kræver for os selv, hvad der længe har været en selvfølge for alle andre folkeslag:

"At forene alle mennesker med ét sprog, én kultur, én historie og ét blod i én fri, stærk og forenet stat."

Hvorfor hyler de, vores nabofolk, som vi er bundet af mange venskabstraktater med, når tyskerne kræver deres rettigheder? Ville det for eksempel falde franskmændene ind at løsrive Korsika fra dem, eller englænderne at løsrive Skotland fra dem, selvom korsikanerne og skotterne bestemt har en mere selvstændig kultur, sprog og historie end for eksempel østrigerne, hvis tyskhed i tusind års historie frem til 1945 ingen tvivlede på? Østrig var en del af det tyske kejserrige for længe siden, da Korsika stadig var italiensk, og Skotland var et selvstændigt kongerige!

Disse europæiske stater ved præcis, hvorfor de undertrykker deres nationalstaters selvstændighedsbestrebelse. De ønsker at fortsætte med at spille en rolle politisk i henhold til befolkningsstørrelse og økonomisk magt, de ønsker at føre den nation, de har arvet fra deres fædre, sikkert ind i fremtiden. Vi har intet imod dette, vi respekterer denne bestrebelse, vi forstår, når franske politikere ønsker at bevare "Grande Nation"(!) og engelske politikere deres "Great Britain"(!). Men vi kræver den samme forståelse for vores længsel efter et Stortyskland!

De såkaldte realister vil indvende, at der ikke er den mindste mulighed for at realisere denne drøm. Det er måske sandt i øjeblikket, men fremtiden rummer stadig mange udviklinger. Den afgørende faktor er et folks vilje til at kæmpe for sin ret og frihed. Nationalsocialismen inkarnerer denne vilje til at kræve og opnå det tilsyneladende umulige. Vi nationalsocialister kender til de revolutionære tendenser i øst og vest, vi er overalt, hvor tyske stemmer lyder, og vi venter på vores historiske chance, tålmodige og ihærdige, men fyldt med den revolutionære ild i vores tyske væsen. Og hvis århundrederne går: Hvis det lykkes den tyske frihedsbevægelse at holde længslen efter Riget, alle tyskeres fædreland, i live, så står vores Stor-Tyskland for enden af en lang vej!

Det tyske folk har altid opfyldt to historiske missioner:

For det første, som centrum for det europæiske kontinent, for at bevare ideen om Occidenten, arven fra Romerriget, og for det andet, for at tjene som et bolværk for det ariske Europa mod Asien. Gennem de fremmede magter USA's og Sovjetruslands indblanding i Europas skæbne og gennem de europæiske magters nederlag under Tysklands ledelse, samt den efterfølgende deling af Riget, mistede

tyskerne muligheden for og evnen til at fortsætte med at forfølge disse to opgaver - til skade for det hvide Europa. I over tredive år har Europa nu de facto været ude af verdenspolitikken. Amerika og Rusland, Japan og Kina, Asien og Afrika: Det er her, beslutningerne træffes.

Europas gamle, slumrende nationalstater førte provinspolitik, mens verdens fremtid blev afgjort andre steder. **Det er demokraternes skyld!** Europas nationalstater giver efter for udviklingslandenes krav og bringer dermed deres befolkningers levebrød i fare. **Det er demokraternes skyld!** Europas nationalstater tager imod ordrer fra New York og Jerusalem i stedet for at lave europæisk national politik. **Det er demokraternes skyld!** Europas nationalstater lader deres væbnede styrker kommandere af amerikanske generaler og hylder den fejlagtige tro, at Amerika har de samme sikkerhedsinteresser som Europa. **Det er demokraternes skyld!** Europas nationalstater kryber for Sovjetrusland, en halvasiatisk magt, der slavebinder halvdelen af kontinentet. **Det er demokraternes skyld!**

Fremtidens nationalsocialistiske revolution må også være en europæisk revolution, hvis den skal undgå fortidens fejltagelser, og den vil være en europæisk revolution! I alle lande vokser hadet og utilfredsheden langsomt, men mærkbart. I alle lande samles de hvide, som håber på en bedre fremtid for sig selv og deres børn, som endnu ikke har overgivet sig til dekadence og resignation, som ikke vil lade sig berøve troen på sig selv og håbet for morgendagen. De samles under hagekorset! Tiden er moden. Tyskernes forening vil blive efterfulgt af europæernes forening, og dette vil blive efterfulgt af det **ariske folks fællesskab!**

Spørgsmålet om race er et videnskabeligt problem, og jeg er ikke videnskabsmand. Mit mål er derfor ikke at komme med en nøjagtig, videnskabelig udtalelse, men kun kort at opsummere nogle få grundlæggende sandheder, som er indlysende for alle, og at placere dem i sammenhæng med det nationalsocialistiske verdenssyn. Hele menneskets natur - intelligens, karakter, udseende - er forment og kan forklares af to grundlæggende forhold - miljøpåvirkninger og arvelighed.

Moderne adfærdsforskning har bevist, at mennesker er langt stærkere påvirket af arv end af miljø - også på det mentale og følelsesmæssige område. Den engelske professor Eysenck og den amerikanske professor Jensen er repræsentative for disse resultater. I demokratierne og også i østblokken anser man det for rigtigt at ignorere adfærdsforskningens og den moderne biologis resultater, fordi det ville røkke ved deres dogme om menneskers ligeværd.

Nationalsocialismen har lettere ved det:

Hans "dogme" er livets evige love og viljen til at erkende og anerkende

menneskets natur. Hvis man virkelig ønsker at forandre mennesket, må man ikke blot omforme dets miljø, man må også nærme sig menneskets genetiske sammensætning, og så må man avle det nye menneske! Avle - det er et forfærdeligt ord, og mangen en følsom, følsom borgerlig vil trække nervøst på smilebåndet!

"Der ser vi det igen:

Nationalsocialismen tramper på den menneskelige værdighed, den udfører grusomme avlseksp eksperimenter, som om mennesket ikke var skabelsens krone, en guds hellige værk, men en kanin."

De, der taler på denne måde, anerkender ikke menneskets natur som et resultat af evolution. Mennesket er et værk af en almægtig natur, som tester alt liv i den hårde skole i kampen for tilværelsen og lader de bedste, sejeste og stærkeste overleve.

Det moderne menneske tramper på naturens love; det har suspenderet den naturlige evolution og taget sin skæbne i egne hænder. Han ville erobre junglen i sig selv, men skabte kun et privat helvede for sig selv, fordi han fejlbedømte sin egen natur:

Dens påståede menneskelighed fører til, at millioner af deformede, forkrøblede, arveligt syge væsener over hele verden må slæbe sig gennem livet og endda får lov til at reproducere sig for at forurene fremtidige generationer. Mennesker af forskellige racer får lov til at blande sig frit og føder dermed ulykkelige små menneskebørn, der lider under deres egen sjæls uenighed og ikke rigtig bliver accepteret af deres omgivelser.

Det er nationalsocialismens opgave at undersøge menneskets sande natur uden fordomme, at respektere naturlovene igen og at bevare og genoprette renheden af ens egen race gennem forbud mod raceblanding udadtil og eugeniske foranstaltninger indadtil. Det er for tidligt at foreslå detaljer på dette tidspunkt. Tredivårs forbud mod raceforskning og eugenik skal genoprettes, før det er muligt at se, hvilken skade perioden med racemæssigt forfald under demokratisk styre har efterladt i Tyskland, og hvilke foranstaltninger der skal træffes. Men det er et godt tegn, at modige angelsaksiske forskere tager dette problem op (tyskerne var nok for bange), og at de også på dette punkt må yde nationalsocialismen retfærdighed.

Her en kort bemærkning om jødedommen:

Det jødiske problem er nok mindre et raceproblem end et völkisch-kulturelt

problem. Men det er indlysende, at for nationalsocialister gælder Føreren's testamente uden begrænsninger, hvori der står:

"Frem for alt forpligter jeg nationens lederskab og tilhængere til omhyggeligt at overholde racens love og til hensynsløs modstand mod verdens forgifter af alle folk, den internationale jødedom."

Disse fire punkter beskriver præcist det nationalsocialistiske verdenssyn:

- **Ideen om Volksgemeinschaft**
- **Virksomhedstanken**
- **Den stortyske idé og Viden om betydningen af race.**

Det er på dette grundlag, at vi nu forstår vores bevægelses spektakulære tilbagevenden til den politiske og åndelige scene i vores tid. Nationalsocialismen er svaret på nutidens og fremtidens brændende behov. Nationalsocialister og andre velmenende og patriotiske tyskere (f.eks. De Grønne) danner en tysk frihedsbevægelse, der kæmper for en sikker fremtid. Vi ved, at vores revolution kun kan lykkes, hvis den denne gang, i modsætning til i 1933, stråler udad. Nationalsocialismen er en eksportvare, den skal omfavne hele den hvide verden, så den hvide race overlever det tredje årtusinde!

DET ARISKE SAMFUND AF NATIONER

Vi skelner først mellem de fire hovedracer:

- Den ariske (hvide) race
- Den sorte race (negre)
- Den gule race (asiater og eskimoer)
- Den røde race (indianere)

Indianerne spiller historisk set ikke længere nogen rolle, mens negrene, der racemæssigt er mindre begavede end arierne og asiaterne, endnu ikke spiller nogen rolle. De har dog, som alle primitive racer, en forbløffende vitalitet og energi, som kan føre til en reel trussel i fremtiden. Den gule race har altid været i stand til kulturelle og politiske bedrifter, men dens fremskredne civilisationer har, ligesom indianernes i fortiden, tendens til en forbløffende stivhed og ubevægelighed. Forskellene mellem disse racer er slående og ubestridelige.

Vi ved, at mennesket er en uforgængelig enhed af krop og sind (ingen tvivler for eksempel længere på, at psykiske problemer kan forårsage fysiske sygdomme). Vi

ved også, at mennesket i høj grad er formet af arvelighed. Hvis vi tager udgangspunkt i disse fakta, er det så usandsynligt at sige, at en fysisk, nedarvet forskel mellem racerne, som er indlysende, har en nedarvet, åndelig forskel som sin logiske konsekvens?

Vi nationalsocialister siger:

Genetiske forskelle mellem racer er blevet bevist. Moderne adfærdsforskning og biologi har vidst det længe, men resultaterne er blevet undertrykt. I begyndelsen af halvfjerdserne fandt den amerikanske professor Jensen f.eks. ud af, at negrene i intelligenstagere klarede sig dårligere end deres hvide medborgere, i gennemsnit med omkring 10%. Venstreorienterede sociologer forsøgte at forklare de ubestridte testresultater med miljøforskelle og de bedre livschancer for den hvide del af befolkningen i USA. Så blev eskimoerne, hvis levevilkår er endnu værre end de amerikanske negre, inkluderet i undersøgelsen. Forbløffelsen var stor, da eskimoerne klarede sig langt bedre end negrene, og i nogle få testområder endda bedre end de hvide. Siden da har der ikke været nogen diskussion, og en organiseret tavshed har sænket sig over disse undersøgelser. Vi bryder dette tabu! Vi har modet til at gøre det, selv om - ja netop fordi - vi ved, at vi dermed angriber grundlaget for hele efterkrigstidens orden, for demokrati og bolsjevisme, for afkolonisering og udviklingsbistand.

Vi nationalsocialister siger:

Dogmet om menneskelig lighed er en modbevist løgn! Mennesker og racer er forskellige - ikke kun af udseende, men også af natur. De, der forsøger at undertrykke denne indsigt af politiske grunde, er reaktionære. Enhver, der stadig tror, at negrene kun har brug for tilstrækkelig økonomisk og teknisk hjælp til at komme lige så langt som os, er et fjols, der spilder skatteydernes penge. Vi må indadtil anerkende racernes mangfoldighed, hvis vi ønsker at få klarhed over fremtidens krav. Mangfoldighed betyder ikke overlegen eller underlegen. Racernes værdi kan være den samme, essensen er forskellig, det er det, der betyder noget. Det er en naturlig udvikling, at mangfoldighed altid må føre til konflikt. Det er også meningen fra naturens side, for kun forskellige arters kamp for tilværelsen garanterer, at den bedste vil sejre. Det er nøglen til evolution: Historien er historien om racekampe!

I Det Tredje Riges tid fremlagde historikerne talrige beviser på denne erkendelse, som i øvrigt også deles af den sunde fornuft: Alle, der kæmper for livet, ved, at de må hævde sig selv. Hvis jeg har et sæde i en overfyldt sporvogn, må en anden stå op; hvis min familie bebor et hus, kan ingen andre flytte ind; hvis min virksomhed får en ordre, går konkurrenten tomhændet;

råstoffer, der forbruges af mit folk, mangler for en anden; et boligområde bruges af den race, der erobrede det, og kan ikke længere tages væk.

Livet er kamp, og *"Et folk, der erklærer, at det ikke længere vil kæmpe, afskaffer ikke krige, men kun sig selv!"* - Adolf Hitler.

Det er nytteløst at beklage dette; vi har ikke skabt verden, vi har kun til opgave at anerkende dens love og bruge dem på en sådan måde, at de, som vi er loyale over for, overlever: først det tyske folk og derefter den hvide race. Naturligvis er racekampen ikke en blind alles krig mod alle. Mennesket er et rationelt væsen; det er i stand til at indgå alliancer, holde våbenhvile og gå den fredelige forhandlings vej. Vi kan gøre alt dette, vi må endda gøre det, men vi må aldrig glemme racekampen som en kendsgerning og en baggrund for livet.

Når vi forhandler med udviklingslandene i FN om deres krav om højere udviklingsbistand - så er det racekrig. Når råvarelandene dikterer os højere priser - så er det racekrig. Når negre fejrer sportslige triumfer ved OL med "Black Power-hilsenen" - så er det racekrig. Når farvede immigrerer til Storbritannien i stort antal og kræver fulde borgerrettigheder - så er det racekrig. Når sorte i det sydlige Afrika kræver magt til sig selv, fordi de er i flertal, selv om det var det hvide mindretal, der byggede landet op i første omgang - så er det racekrig.

At benægte racekampen er at holde øjnene lukket og håbe på, at sådan noget aldrig kan ske i Tyskland. Og så åbner tyskeren øjnene og ser på banegårdene i alle de store byer hele flokke af fremmedartede mennesker, der fløjter efter tyske piger; han ser bydele som Berlin-Kreuzberg, hvor der næsten ikke bor nogen tyskere endnu; han ser kriminelle bander af hjemstavnsfordrevne andengenerations fremmedarbejdere og vilde strejker kun anført af fremmedarbejdere; han ser, hvordan de tyske myndigheder bagatelliserer faldet i fødselsraten og citerer tal, der omfatter hundredtusinder af fremmedartede børn; han ser de første bandekampe i Hamborgs St. Pauli mellem hvide og negre, der vil hævde sig som alfonser.

Der bliver ingen racekrig i Tyskland, tror den gennemsnitlige borger. Men vi er allerede midt i den og godt på vej til at tabe den, fordi ingen rigtig ser problemerne, fordi partierne vil vinde det næste valg og derfor ikke må skræmme nogen, fordi demokraterne ikke vil træde nogen udlændinge over tærne, fordi tyskerne ikke vil beskyldes for racisme, fordi en generel snak om menneskelighed blindt overser vores folks bekymringer. **Tyskere - kæmp tilbage!**

Verden er delt mellem racerne, og det samme er deres rigdomme. De sidste par

århundreder har været vidne til den hvide races færdigheder, vitalitet og selvsikkerhed. Indtil midten af det 20. århundrede dominerede den hvide mand verden. To morderiske brodermordskrige på bare tredive år knuste ariernes herredømme. De farvede folk gjorde oprør og vandt uafhængighed, hvilket kun forværrede problemerne. De vestlige demokratier så hjælpeløst på dette forfald med en blanding af dårlig samvittighed og kedelig resignation. I løbet af få årtier skrumpede den hvide races dominansområde ind, og hvad værre var, vi mistede kontrollen over råstofferne. Denne udvikling truer vores races biologiske fremtid lige så meget som det generelle fald i fødselstallet. At alt dette ikke er kedelig frygt, men hård virkelighed, blev vist os i brutal klarhed af den arabiske olieboykot.

Den ariske race kæmper for første gang for sin eksistens! Efter århundreder med ubestridt overherredømme virker dette utroligt for masserne. Den gennemsnitlige borger kigger ud af vinduet: Bilerne kører stadig, gaderne flyder over med mennesker, fabrikkerne arbejder i et jævnt tempo og producerer enorme mængder varer, levestandarden er højere end nogensinde.

"Alt bliver ikke så slemt." Det er sådan, de fleste mennesker tænker.

"Det bliver ikke så slemt". Det er sådan, politikerne lyder, og det er sådan, massemedierne proklamerer det.

Ingen andre end os tør fortælle folket sandheden: **Vi lever i en sluttid!**

Al rigdom, overflod og komfort i den industrielle tidsalder er ikke andet end de vaklende kulisser, bag hvilke dødens triumferende skikkelse gemmer sig. Alt dette er blot uansvarligt spild af vores fædres arv, en kort beruselse før en frygtelig opvågnen. Inderst inde ved alle, at det ikke vil fortsætte sådan meget længere, at rigdommen snart vil være spildt, kontoen overtrukket.

Men disse forudannelser er bedøvede, og man er bogstaveligt talt tvunget til at stole på disse kunstige figurer, der dagligt beroliger folket via radio, tv og presse, som en præst, der beroliger den uhelbredeligt syge patient, som ikke formodes at vide, at han skal dø. Disse politikere er selv hjælpeløse og ved eller mistænker kun én ting: De slagtede den forkerte gris i 1945.

Med nationalsocialismen ødelagde de en stor races håb for fremtiden, og de kan ikke indrømme det uden at blive revet med af en forrådt generations raseri og fortvivelse. Vi må forstå dette. Vi må vide, hvad vi kun har haft mistanke om indtil nu:

For første gang er den ariske mand tvunget til at kæmpe for sit liv. Det er ikke længere et spørgsmål om, hvem der er den stærkeste i en verden domineret af

hvide - den nordiske mand, slaven, angelsakseren eller romaen - det er et spørgsmål om fremtiden for alle hvide!

Det største problem i denne kamp for overlevelse er kontrollen over planetens råstofressourcer. Råstoffer er knappe, og den hvide verden har brug for mere, end den kan finde i sit nuværende domæne - Europa, Amerika, Australien. De farvede mennesker har endnu ikke helt forstået den magt, de har gennem deres kontrol over råstofreserverne. Råstoffer er den livsnerve, der holder verdensøkonomien i live og gør det muligt for os alle at leve en stort set ubekymret tilværelse. Men vi er afhængige af underudviklede primitive folk, hvis interne situation for det meste er kaotisk, hvis herskere er uforudsigelige, og hvis folk er utilfredse med fordelingen af verdens rigdomme.

Vi er vidner til opvågningen af en primitiv race i Afrika og genopvågningen af gamle civiliserede folkeslag i Asien og Arabien, som man troede var uddøde for længe siden. De føler sig misundelige på mad, de er vrede over uretfærdighed, de ser ikke længere, at de hvide industrialiserede lande forbruger langt mere rigdom og verdensreserver, end de ville være berettiget til i forhold til befolkningstallet. Det er stadig en kedelig proteststemning, men racekrigens fakkell brænder allerede i baggrunden og truer med en ny verdensbrand - det sidste afgørende slag om verdensherredømmet.

Men det er ikke kun spørgsmålene om råvarefordeling og fødevareremisundelse, der er overlevelsesproblemer for den hvide race. De forværres af befolkningsudviklingen. Asien og Afrika oplever en fødselsekspllosion af ufattelige proportioner, mens den hvide race synker ned til et numerisk mindretal. Dermed får ariernes levested, deres enorme rigdom og svindende vilje til at hævde sig, samme betydning for andre racer, som det forfaldne Romerrige engang havde for de germanske folk, der var overbeviste om deres styrke og fremtid. En i begyndelsen fredelig strøm af negre og asiater strømmer derefter ind i Amerika, Australien og Europa og skaber et minoritetsproblem i disse ariske kernelande. Skridt for skridt vil den hvide mand blive trængt tilbage, blandede ægteskaber vil opstå, og takket være de primitive folks højere fødselsrate og racestyrke vil vores races endeligt blive uundgåeligt. Det er vores opgave at modsætte os denne udvikling.

Nationalsocialismen må erkende sin opgave i at forene de racemæssigt værdifulde og dermed kampvillige dele af den ariske verdensbefolkning under ét tegn, i at gøre alle hvide folk bevidste om, at de har en fælles skæbne - hvad enten det er sejr eller undergang - og en fælles opgave:

Oprettelsen af det ariske samfund af nationer, som alene kan sikre den hvide races overlevelse. Vi må forstå, at de hvide sydafrikaneres kamp er vores kamp, at nationalsocialisterne i USA og Ku Klux Klan er vores brødre, at den nationale

front i Storbritannien og de franske nationalister i sidste ende kæmper mod den samme fjende som os. Når alle disse bevægelser mødes i bevidstheden om deres fælles opgaver, så vil den gamle verden skælve, demokratiet og bolsjevismen vil bryde sammen, og på ruinerne af en korrumpet fortid vil vi bygge en ny verden under solhjulets evige symbol, tegnet på begyndelse og slutning, tegnet på et nyt fællesskab, tegnet på evigheden!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Heftig leben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Inhaltsstoffe von Massenmord, Verbrechen, Vorfällen und Verbrechen haben nicht ausgereicht, das Karma der gesamten Rasse unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entlasten.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin ehrenvolle Völker- und Rassenkämpfer, deren Schicksal ein Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer völkischen Völker ist.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Götter des heidnischen Volkstums sind heute noch viel stärker als in der Vergangenheit.

Der unvermeidliche Gegner ist aber dabei, das Volkstum – gegen alle völkischen Völker (?) – zu beseitigen. Seine Mittel sind Erziehung, Überwindung und Konsumierung.

Die "Segen" oder "Blige", die im Weltkrieg oder im Atomkrieg, als ein Propagandamittel bewährt oder auf einem Schicksalstafel stehen, sind heute Nationalsozialisten vor allem Pflicht!

Hilf Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligt filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden – her (www.movingtheancient.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere til lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver dem begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the NEW ORDER

Number 176 (2021) Founded 1973 April 26, 2022 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and re-orientation.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
 Hundredvis af bøger på mange sprog
 Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

SS Defender against Bolshevism
by Reichsführer SS Reichlich Klumler
FOR-DANMARK! MOD BOISHEVISMEN!
Translated from the SS Original

John Strickler Der Dritte Reichs Buch
The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Reichlein
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!